

Càntut

Cançons de tradició oral

A les portes de Belem

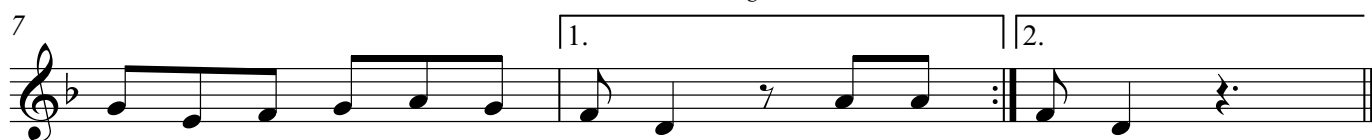
Montserrat Llover i Expósito, Les Planes d'Hostoles

1. N'e - ra un jo - ve de ri - ca fa - mí - lia qu(e) al sor - tir del ta - ller m'es - pe - ra - va i al pas
me - ra ve - ga - da el vaig veu - re un diu - men - ge a Be(t) lem al ma - tí; quan a -
5 di - a les por - tes de Be(t) lem van om - plint el meu cor l'es - pe - ran - ça i a - quell

sar per la ram - bla al mig - di - a, per fer - me con -
na - va a sor - tir de la por - ta em va dir: "Ai -
7 som - ni dau - rat d'a - le - gri - a va re - a - lit -

ten - ta, cla - vells me com - pra - va. 2. Per pri
jo - ve, vos - tè em va pa - tir." 3. A - quell
zar - se qu(e) em pro me - tia (aquell amor).

4. Al poc temps, ell així em va parlar-me:
-Em sap greu, pero és precís que no et vegi;
tu no ets del meu braç, modisteta,
i a casa no volen que amb tu festegi.

5. Aquell dia les portes de Belem
van ferir greu(e)ment el meu cor
i a Be(t)lem vaig passar aquella tarda,
davant de la verge resant fins al tard.

6. Un dilluns del taller jo venia
...
i, al passar pel Be(t)lem al migdia,
vaig veure dos nuvis radiants d'alegria.

7. El goig d'ells a mi em va fer plorar
...
tota blanca la núvia somreia
i aquell era el jove que vaig estimar.